

Africký den na české škole

Lidé si musí pomáhat! Na naší rozbolavěné planetě existuje mnoho míst, kde žijí lidé, kteří na naši pomoc čekají.

Naše škola, Gymnázium Dr. Emila Holuba v Holicích, se proto před pěti lety stala „adoptivní matkou“ afrického chlapce Davida Ngariga z Keni, samozřejmě jen z hlediska financování jeho vzdělání. Připojit se mohli všichni studenti a pedagogové, a to věnováním libovolné peněžní částky.

Tento rok byl však poprvé k příležitosti sbírky uspořádán tzv. Africký den. Výuka probíhala netradičně: studenti, někteří dokonce oděni v originálních kostýmech s africkou tematikou, si vybrali tři semináře ze zajímavé nabídky, kterou vytvořili zdejší učitelé. Dozvěděli se o africké kultuře, přírodních podmínkách, fauně, flóře či o hospodářské situaci.

Myslím, že nejsem sám, kdo tvrdí, že takové zpestření běžné výuky je velice žádoucí. Nejen že jsme dokázali vybrat potřebnou částku na Davidova studia na tento rok, a dokonce část peněz i na rok příští, ale dozvěděli jsme se mnoho zajímavých informací. Například: jak funguje neviditelná ruka trhu; proč jsou některé africké státy chudé, ačkoli mají velká ložiska nerostných surovin; nebo naopak jak je možné, že se stát s naprostým nedostatkem surovin dokáže vypracovat na úroveň světových velmocí. Také jsme byli seznámeni s mnohými faktickými a velice alarmujícími statistikami. Věděli jste například, že v Africe zemře za jediný rok okolo 9 200 000 dětí ve věku do pěti let? Měli jsme možnost vyslechnout seminář o africké hudbě, kde jsme kromě hraní na africký nástroj djembe poznali hlavní rozdíly mezi hudbou africkou a evropskou. Tento seminář také navštívil reportér z Českého rozhlasu Pardubice. Záznam z jeho reportáže si můžete poslechnout na stránkách naší školy (www.gyholi.cz).

I školní jídelna uvařila netradiční, avšak chutný oběd. Podávala se marocká čočková polévka a africké kuře s jasmínovou rýží. Ochutnali jsme také africký čaj rooibos.

Hlavní zásluhu na podařeném dni má náš pedagogický sbor v čele s Mgr. Helenou Horčíčkovou, za což jim patří náš velký dík. Všichni se již těšíme na další možná pokračování. Věřím, že začneme-li se všichni snažit a přispívat do společné kasy, najdeme jednoho dne náplast na všechny rány světa.

Hynek Kaplan, student 7.C